

In het verleden heb ik al eens beweerd dat er in Engeland veel luidsprekers worden ontworpen maar niet echt van die waanzinnig dure exoten. Dat laatste moet ik een beetje terugnemen. Ik heb het in deze test niet over een waanzinnig dure speaker, maar echt goedkoop is hij niet met 14.000 euro. Een tamelijk doorsnee prijs in deze rubriek, maar een exoot van het zuiverste water. Dit is een speaker waar echt over is nagedacht en waarbij een hele hoop zaken in orde zijn. En dan is hij, in tegenstelling tot andere Britse ontwerpen, ook nog eens een waar genot om te aanschouwen. Ik heb het over Wilson Benesch met de laatste loot aan hun stam genaamd de A.C.T. Ladies and gentlemen: we proudly present!

Wilson Benesch

Brits Bevoorrecht

Wilson Benesch is een speakermerk dat al een fors aantal jaren actief is op de markt en stamt uit Engeland. Sheffield om heel precies te zijn. Deze hier geteste speaker is de opvolger van de A.C.T. One en Two en heeft dezelfde fysieke afmetingen als de Two. Verder is het een compleet nieuw product waarbij op een aantal fronten vernieuwingen zijn aangebracht. Maar daar kom ik nog uitgebreid op terug. Wie Wilson Benesch een beetje heeft gevolgd weet dat dit bedrijf op een aantal terreinen actief is en wel op het gebied van draaitafels, speakers, armen en elementen. En de verbindende factor binnen dit geheel is steeds weer het gebruik van Carbon Fibre als basis voor een resonantievrije sound. De gehele lijn bevindt zich op een prijzig niveau en de speakerlijn is, zoals het ieder luidsprekerkind van deze tijd betaamt, uit te breiden tot een full blown surroundsysteem. In Nederland wordt het merk vertegenwoordigd door Audio Excellence. Een nieuwe importeur geleid door een enthousiast koppel dat, net als vele andere huidige importeurs, ook een outlet heeft voor een aantal andere merken. Al filosofierend over high-end en muziek mocht ik toch enige

veelbelovende opmerkingen horen die ik jullie, als lezer, niet wil onthouden. Dat veel mensen graag veranderen van installatie vind ik zelf niet vreemd, hifi is soms een soort virus dat onverbiddelijk toeslaat. Wat ik en de importeur wel vreemd vinden is het feit dat klanten het na een echec wat betreft synthese blind de pas aangeschafte 'vreemde eend' inruilen voor een volgende eend. En daarmee bedoelt Kees Jan dat veel mensen niet de moeite nemen om een aanschaf van vele duizenden euro's niet even thuis uit te proberen om te kijken of het echt een vooruitgang is. In de luisterruimte kan een speaker fantastisch klinken maar thuis kan dat enorm tegenvallen: net de verkeerde akoestiek, een nare impedantie die de versterker in de winkel moeiteloos oppakt maar de versterker thuis kijkt hier toch net even anders tegenaan. Een lichte voorkeur in het element die plotseling breed wordt uitgemeten, het kan allemaal. Dus bij Audio Excellence heerst het advies: even rustig thuis een paar daagjes uitproberen en dan pas kopen. Mijn advies: altijd doen en bij twijfel terugkoppelen om eventueel een ander model uit te zoeken!

Wilson Benesch A.C.T.

Dan het eigenlijke verhaal, de speaker waar het allemaal om draait namelijk de A.C.T. Dit is de opvolger van de modellen One en Two en is het op een na duurste model uit een serie van vijf speakers waaronder een centerspeaker. De letters A.C.T. staan voor Advance Composite Technology en hiermee wordt voornamelijk bedoeld op de kast. Deze is opgebouwd uit maar liefst 24 verschillende materialen waarbij de factor hout volledig is geëlimineerd uit de opbouw. Het enige hout dat is toegepast heeft een visuele functie en heeft niets te maken met de weergave. Hiervoor is gekozen uit metaal en de beroemde koolstof composieten. Een paar voorbeelden: de baffle is opgebouwd uit een combinatie van staal en aluminium met een dikte van 18mm! De mid/laagunit en de tweeter zijn hier als een soort puntbron perfect in verzonken. De baffle is smal en de achterliggende kast valt als het ware in een elliptische punt weg waardoor staande golven optimaal worden uitgedoofd. Iedere unit heeft zijn eigen 'domus' in de grote kast. Het is dus als het ware een flat met drie aangepaste appartementen. Ook de poorten

voor het mid/laag en het laag worden niet gedeeld. Iedere unit heeft zijn eigen poort die van bovenin de speaker keurig naar beneden wordt geleid. De poort bevindt zich namelijk niet aan de achterkant maar aan de onderkant. Er is een ruimte tussen de grondplaat en de voet van de speaker waar beide poorten op uitkomen. Dit heeft drie voordelen: de energiestromen beïnvloeden elkaar niet en de vrijgekomen energie wordt keurig verdeeld over het vloeroppervlak. Bij een poort aan de achterkant zou teveel energie naar achteren gaan wat problemen met de plaatsing oplevert. Een derde voordeel is het vermijden van poortruis. Dan een tweede ontwerpprincipie wat ik jullie niet wil onthouden. De kast bestaat uit een zware metalen kooi met tussenschotten waarmee een extreme stijfheid wordt gegarandeerd. Dit doet me sterk denken aan merken als Wilson Watt en Voce Divina, beiden uitblinkers in het uitbannen van kastresonanties. Maar we zijn er nog niet. De rest van de kast is dus bekleed uit een stuk met Carbon Fibre dat ervoor zorgt dat de resonanties die het wagen om te overleven alsnog worden uitgedoofd. Om jullie enig idee te geven wat dit allemaal inhoudt zal ik hier het gewicht van de speaker in de test gooien: deze kast van een meter acht hoog en 23 cm breed weegt 74 kg schoon aan de haak! Een geweldige kilo/euro verhouding. Verder gaat het hier om een driewegsysteem waarbij de laagunit en de mid/laagunit op het eerste gezicht identiek zijn. Dat is ook bijna zo, beide zijn een eigen ontwikkeling maar de unit voor het laag gebruikt een veel niodymium magneet dan de broer die boven hem hangt. Dit maakt mij natuurlijk erg nieuwsgierig naar de laagweergave. Al bij al een zeer opmerkelijk ontwerp waarbij het gebruik van houten panelen, behalve ter decoratie, geheel wordt vermeden en waarbij wordt ingezet op een akoestisch volledig dode kast. Daarnaast worden er nogal wat puntjes op de gezet in de vorm van kwaliteitscomponenten in het filter, een fraaie interne bekabeling, een vaste voet met spikes en schoteltes en dit alles is op een heel hoogniveau afgewerkt.

Luisteren

Voor het beluisteren van deze set heb ik gekozen voor apparatuur van Audio Research en wel de Reference 2mk2 als voorversterker plus een vt 100mk3 alweer als eindversterker. Bron: een cd3 mk2 en een Avid draaitafel de Acatius met SME arm. Geen flauwe set die zeker in staat moet zijn mij weer eens als een verliefde muzikjongeling te laten zwijmelen voor zoveel schoonheid. Maar goed wie mooi wil zijn... die moet sjouwen. In dit geval was de eerste indruk er een van een redelijk breed beeld waarbij de speaker nog een fysieke rol speelt. Kleur is machtig mooi, het hoog zeer getekend en er is veel meer laag dan je

op grond van een 17 cm unit mag verwachten. Dit is een fors potentieel om mee te starten en mijn vingers begonnen te kriebelen. Eerst maar eens wat meer kleur in het laag brengen dus de kabeldoos ging open en een fikse stroomkabel kwam eruit. Dit is een dure set dus op dat terrein (kabels) moest er maar eens gebloed worden. Een Ruby Mountain ging aan de eindtrap en die begon gelijk een stuk gecontroleerder te spelen en zeker ook met meer kracht. Ik voelde nu gewoon druk op mijn maag. De stem werd veel beter geplaatst en de sluimerende kwaliteiten van deze speaker werden niet echt subtiel wakker gekust door de kabelprins. De algehele dynamiek nam fors toe en ook het uitklinken van instrumenten verbeterde fors. Omdat het resultaat zo goed matchte gingen er meer Siltech G6 kabels aan en het hierboven beschreven beeld wel steeds meer doorgezet. Tijd voor een volgende stap: de speakers gingen nu ruim drie meter uit elkaar en op dit moment nam de speaker duidelijk afscheid van het geluidsbeeld. Het gehele podium werd als het ware los van de speaker opgebouwd met een stem die stond als een huis, precies in het midden en nog steeds met een laag dat zeer vol maar zeker zeer detailrijk was. De zware magneet deed hier duidelijk goed werk. Een erg hoog niveau van weergave was nu bereikt en het relaxte luisteren begon. Het obligate testrijtje waarbij de verschillende criteria als diepteplaatsing, dynamiek, uitsterven van de klank, plaatsing van een symfonieorkest etc. aan de orde kwamen werd moeiteloos stap voor stap afgevinkt en betiteld als zeer goed. Het relaxte luisteren kan beginnen...

Conclusie

Een fraaie speaker in een fraaie set. Fraai is echter niet goed genoeg als een speaker in staat is om volledig te verdwijnen en een perfect podium achterlaat waarbij de stem iets naar voren kruipt. Dan heb je volgens mij high-end te pakken. Als een kleine speaker dan ook nog in staat is om volop laag te produceren gecombineerd met een enorme stage dan heb je een klasse speaker te pakken. Als je zelf ook nog eens erg rustig en voldaan wordt, dan heb je iets heel moois te pakken. Dat laatste is subjectief, maar goed ik vind het een sterk criterium. Wilson Benesch mag instappen in de galerij van de groten!

Jo Mullers

Voor meer informatie:

Audio Excellence
tel: 0168-335180
www.audioexcellence.nl

